

Családi emlék

Az első bécsi döntés után történt, valamikor 1940 táján, hogy családom néhány tagja egy kis Garam folyóbeli fürdőzésre indult. Ruháikat annak rendje-módja szerint a parton hagyták, majd kezdetét vette a lubickolás.

Ennek végeztével a társaság egyik tagja, foglalkozására nézve orvos, meglepődve tapasztalta, hogy nadrágja zsebéből fürdés ideje közben eltűnt a pénztárcája. Elballagott hát a helyi csendőrőrsre, s ott közölte az illetékes altiszttel a tényállást. Az illető megkérdezte a doktor urat, hogy az ügynek egy némileg hosszadalmasabb, avagy egészen rövid elintézési módját óhajtja-e. A sértett az utóbbi lehetőséget választván, egy csendőr tizedes kíséretében rögvest el is indult a helybéli cigánysorra.

Ott a csendőr megállott a vajda „háza” előtt, majd elkiáltotta magát:

- Lajos, gyere ki!

A szólított megjelent azonnal, ekkor a tizedes lényegretörően a következőt mondta neki:

- Lajos, hirdesd ki az embereidnek, hogy amennyiben tíz perc múlva nincs meg a főorvos úr pénztárcája, nagyon nagy baj lesz!

A megadott idő leteltekor a vajda átnyújtotta a doktor úrnak a „csodálatos” módon előkerült pénztárcát.

Ilyen egyszerűen működött a bűnüldözés egy kis településen hetven évvel ezelőtt.

Lipusz Zsolt